

ORATIO I. PANEGYRICA.

DE AUTORITATE ET ANTIQVI-
TATE PHILOSOPHORUM, ET PHILO-
SOPHIÆ MAGISTRO RUM.

I coram aliis verba mihi facienda essent ;
Illustrissime ac Celsissime Princeps, Dn. LUDOVICÉ, Domine clementissime ; Patrone ac Mecænas noster benignissime ; Illustres ac Generosi Comites, Magnifice Dn. Rector ; Strenui, Nobilissimi, Reverendi, Amplissimi, Consultissimi, Prudentissimi ac Spectatissimi viri, Consilarii Illustrissimorum nostrorum PP. Dn. Commendatores ordinis Teutonici ; Dn. Præfecti, Dnn. Doctores, Professores, Pastores, Senatores, & hospites quotquot adestis spectatissimi, tuq. studiosorum concio nobilissima & lectissima:
 Si, inquam, coram aliis verba mihi facienda essent, quàm iis, qui & autoritate, & iudicii, ingeniiq. acumine perspicacissimo præditi sunt ; equidem animo non perturbarer, sed totis viribus id agerem, ut honestissimâ quadam voluptate, non aures modo, sed & animos ita titillarem, suavissimè delinirem, ac delicatulè bearem, ut facere viderer illud, quod secūdum elegantissimum Turnerum Oratoris est proprium, rem cum verbis, verba cum pedibus, pedes cum affectibus, affectus cum figuris, singula cum omnibus tam aptè contemperarem, ut res verbis vim, pedibus sanguinem, pedes affectibus motum, affectus figuris methodum, singula omnibus decori admirabilem speciem imprimerent.

A

rent.

rent. Sed ô me miserum ! quæ me, ô bone Christe, undique quasi faucibus premunt & opprimunt angustia: quocunq; enim oculos meos converto, video auditores Illustrissimos & Generosissimos, penè dixeram semideos : intueor viros quâ genere, quâ natalium splendore, quâ pietate & summa eruditione præstantissimos : & quod me omnium, maximè commoveret, adesse illos, qui noverunt orationem elegantem secundum artis amussim librare, periodis vincere, in quadrum & quincuncem redigere; instar Demosthenis; dictionem liberè sponteq; fluentem edere; more Iso-cratis; flosculos interspergere, ornamentaq; dictioni; ex instituto Ciceronis; nervos colligere firmamentaq; argumentorum; ex schola Platonis: Eloquar an sileam? Idem mihi accidere videtur, quod Demostheni olim contigit & Ciceroni. Quanquam enim Demosthenes amaret fufurum ac populi digitum in se intentû: timuit tamen Æschinis, & reliquorum è schola politorum judicium. Cicero ad populum sæpè, & magnâ quidem ambitione, Asiaticâ suâ eloquentiâ tonabat, fulgurabat: at cum coram Brutis & Camillis diceret, dici non potest, quàm timidè, quàm meticulosè, quàm periculosè dixerit: Est enim, ut ille dicebat, in magnorum virorum non solùm judiciis, sed etiam oculis, vis quædam divina latenter implicita, quam & antiquissimi & disertissimi oratores timuerunt. Quid igitur ego, cum recensitis hisce oratoribus minimè comparandus, faciam? num in solenni hoc conventu, qui ideò institutus est, ut x x i i x. honestis & eruditis Juvenibus, supremi in philosophia honores distribuantur, elinguis ero? num voluntati & jussui venerandi nostri Collegii philosophici refragabor? an verò illotis manibus ad id, cujus gratia conventus hic institutus est, accedam? Magnus hoc prohibescat Deus. Etenim cùm omnis mea oratio eò dirigenda

genda sit, non ut ego orner, sed ut alios ornem; non ut mihi libem eloquentiæ laudem, sed ut virtutis laudem derivem in alios, tantùm abest, ut Brutos & Camillos timeam auditores, ut potiùs ex animo gaudeam Brutos mihi hodie & Camillos obrigisse auditores, imò non temerè glorier ex hodierna celebritate tantùm splendoris accessisse nostræ Academiæ, quantum olim Scholis Romanorum accedere videbatur, cùm Claudius Imperator ipsis artium Dd. & Magistris nec speratus, nec opinatus obreperet. Dicam itaq; & ea de re dicam, quæ præsentī huic nostro negotio est accommodata, videlicet de *Dignitate, antiquitate & autoritate philosophorum & philosophiæ magistrorum*, idq; non tantùm in gratiam eorum, qui quale animal magister sit, ignorant; sed etiam contra eos, qui hunc virtutis & honoris gradum ex alto despiciunt, omnis generis sannis ac obtreccationibus excipiunt, philosophos sandaliis explodūt, distortis naribus irrident, plus æquo subsannant, & nihil intermittunt, quod aliquid ad deprimendam illorum auctoritatem facere potest, aut posse saltem videtur: Ita tamē dicam, ut & temporis auditorumq; rationem habeam, ac sequar pariter Athenesium illum, qui cùm coram Philone verba faceret, cogitavit illum esse absentem, ne tanti viri cogitatio medium sibi dictionis filum intercideret, vocēq; perorantis interciperet. Sat exordii: sat narrationis: faveto Deus in unitate trine, in trinitate une. Vos verò *Illustrissime ac Celsissime Princeps, Domine Clementissime, Illustres & Generosi Comites, Domini clementes, Magnifici, Nobilissimi, Reverendi, Consultissimi, Clarissimi & Spectatissimi viri*, ut æquis animis adesse velitis, auresq; mihi benevolas concedatis, humilimâ subjectione, ac eâ quâ par est, observantiâ oro, quò felicius munere meo perfungi, & orationem ad propositum scopum deducere possim.

Jam ut hinc mea egrediatur oratio, operæ-premium est initio, quæ sit istorum, qui Philosophos & Magistros nostros exhibent, oratio, cognoscere: Philosophi, inquit, ejusmodi homines sunt, qui, ut Persius loquitur,

*Obstipo capite & figentes lumina terræ,
Murmuratum secum, & rabiosa silentia rodunt;
Atq; exporrecto trutinantur verba labello,
Ægroti ventris meditantur somnia, gigni
De nihilo nihil, in nihilum nil posse reverti.*

Ab sit ab sit, clamant malè feriati isti derisores, ut talis esse cupiam, ut inclinato capite, philosophorum more, incedam, oculos in terram defigam, homines in salutatos præteream, cogitando & meditando tacitè mecum murmurum, inflatis buccis & porrectis labiis verba trutinem & ponderem, præter *Barbara Celarent Darapti, Felapton, Catena, Cageti fedanes, Hebare, Gedaco, &c.* doceam: præter inanes nugæ & inania philosophorum somnia, nihil sani proferam, nihil commodè differam. Quid enim aliud sunt philosophi quàm morosophi? quid oratores quàm aratores, quid physici quàm phtifici? quid optici quàm scoptici? quid Ethici quàm Ethnici? & quid philosophiæ ac artium magistri quàm sophisticationum & nugarum ministri? quàm *Calmeuseri*, quàm homines de schola, Germanicè *Schulsuchß*? Et quid philosophorum libri aliud habent, docent, proponunt, quàm ineptias, somnia, deliria, quæ nec profunt discipulis, nec obsunt nescientibus? Atq; hanc ob causam philosophi negliguntur, posthabentur; præferuntur autem Theologi, Jurisconsulti, Medici: Hi plenis buccis laudantur, ad omnia convivia invitantur, quando philosophi panem atrum ex jure hesterno deglutiunt: illi caballis ingrediuntur, rhedis vehuntur, cum philosophi equis Apostolicis, hoc est, per pedes ire coguntur, juxta illud:

Ind: *Baldus equo vehitur, vehiturq; Avicenna quadrigis; Solus philosophus cogitur ire pedes.* Famelici, & ut Aristophanes appellabat, nudipedes philosophi abdomen suum explent, non cibis delicatis, non carnibus ferinis, sed suillâ, rarò bovina, rarissimè vitalinâ, dicunt interim Dd. Quæstores, Prætores, & reliquorum statuum homines delectantur ferinâ. *Nulli philosophi cervinâ carne fruuntur, soli Doctores vescuntur carne ferinâ, soli quæstores cervinâ carne fruuntur.* Adde, quod philosophus sæpe ea, quæ ante pedes sunt non videt, non animadvertit. Itaq; irrisus ab ancilla Thressa Thales Milesius dicitur, quod nocturnis intentus syderibus, in puteum deciderat: *Stulte, inquit illa, ô Thales, cælum videre studes, qui non videris quod erat ante pedes.* Adhæc Agrippina illa Augusta Neronem filium dicitur ob id à philosophiæ studio revocasse, quod inutilis esset imperantibus. Domitianus urbe philosophos atq; Italiâ pepulit, nullum ob crimen, nisi quod philosophi erant. Athenienses cicutâ Socratem sustulerunt. Civitas Antiochia maledictis insectata & cavillis est Romanum Principem Julianum, nihil ob aliud, nisi quod erat philosophus, ac barbam, quæ insigne veterum philosophorum erat ornamentum, nutriebat, &c.

Hæc ferè est eorum, qui studia nostra contemnunt, oratio. At quis tam patiens esse potest, quin cum Cicero exclamet: *O tempora, ô mores!* Siccine rem agere oportebat? siccine philosophos traduci conveniebat? siccine philosophiæ & artium Magistros exhibitari expediebat? Non patiar, non feram, non sinam. Perlustrate mecum. Audite philosophorum officia, omnesq; officii philosophici partes, Magistrorum dignitatem inspicite, antiquitatem eorum considerate, dispeream, si non vana omnia, ficta omnia, falsa omnia esse, quæ in philosophorum contemptum dicunt, liquidissimè deprehendetis! Ec-

quid enim est philosophus? quid, nisi sapientiæ studiosus? rerum divinarum & humanarum sciens? Quis veri falsiq; scientiam tradit? tradit philosophus. Quis dividendi, definiendi, argumentandi, disputandi rationem tenet? tenet philosophus. Quis rerum principia & causas tractat, quomodo quidq; gignatur, quomodo intereat, edisserit? philosophus. Quis præscribit quid in vita faciendum sit, quid omittendum, quomodo cum Musis tuis possis in portu navigare, clauso malorum carcere regnare, ad clavum cathedræ sessitare, sentinam malæ vitæ exhaurire, animum bono cultu induere, rationis tholos floribus excolere, sermonis dona elaborato ingenii partu ampliora efficere? Certè philosophus. Vis omnia confundere? tolle philosophos. Vis cælum cum terra commiscere? remove philosophos: Vis omnia in pejus ruere? exulare jube philosophos: Vis Theologiam, Jurisprudentiam, Medicinam pessum ire? aqua & igni interdicit philosophis. Quicquid Medicus elaboravit, quicquid experientia observavit, quicquid sensibus comprobavit, illud acceptum fert philosophis. Quicquid Jurisconsultus bene conformavit, secundum artis normam dedolavit, acceptum fert philosophis. Quicquid Theologus bene disputavit, solidè refutavit, acceptum fert philosophis. Quod mundus est sine sole, quod thalamus est sine prole, quod regnum est sine Rege, Respublica sine lege, quod universum est sine Deo, hoc, hoc sunt omnes facultates sine philosophorum prævia institutione. Animadvertit hoc *Baldwinus*, qui nullum unquam fuisse ait, aut elegantis ingenii, aut magnæ notæ Jurisconsultum, qui Juris studio non adjunxerit vel philosophiæ nervos, vel politiciæ literaturæ cincinnos: Et *Turnerus* scribit, quòd audiverit puer à Boëtio Eppone magno certè Juris antistite, Cujacium, si quid supra reliquos fuisset, id per Aristotelē fuisse:

se: nec unquam fore, ut ullus aut sit, aut videatur Cujacius, qui in disciplinis Ethnicis ipsis juris notis & insignibus penitus non fuerit contritus. De Medicina & Theologia res ita liquet, ut solis radio scripta videri possit, ut Tertulliana phrasi utar. Non attingam jam philosophi vitam, quæ talis est; ut solus philosophus dicatur felix: Nam ut politè differit *Angelus Politianus*: Si tunc felices sumus, cum bona adsunt nobis plurima, sed adsunt ita, ut & profint: nec profint autem nisi utamur: benè autem ut utamur, sciëntia una facit; scientiam autem philosophia vel affectat, vel possidet; profectò ut felices efficiamur, philosophandum est. cæteras autem res humanas ut viles, ut pusillas, ut minutas despicit philosophus, sua curat, & reliqua turbæ hominũ sordidæ relinquit. Themistodes ille dux Magnus cum cæsas à se in littore Barbarorum copias inspectaret, monilia fortè quædã & armillas aureas jacentes conspicatus, præteriens ipse comiti cuidam suo monstravit: & tolle, inquit, illa tibi: non enim tu es Themistocles; ita perfectò rebus humanis & caducis abstinet philosophus ut vilibus, ut parùm se dignis: adeoq; interdum nescit ea, ut etiam nescire se nesciat: peregrinatur enim semper illius animus & multa levatus aura, quasi ille Diræus Horatii cygnus, tendit in altos nubium tractus, ac cœli terræque mensor & naturæ conscius, dum totum longè & latè circumspicit orbem, effugiunt curas inferiora suas.

O igitur vitæ philosophos gubernatores! ô virtutum omnium parentes, vitiorum omnium, expulsores! Vos estis mei philosophi actionum Magistri, Domini affectionum, vel Quintiliano iudice: philosophia vestra ex Varronis ore, naturæ est ornamentum, gratiæ fundamentum; secundum Arnobium flos divinitatis, secundum alios Reipubl. forma, animi anima, Theologiæ manus, Medicinæ

oculus, fons Jurisprudentiæ: Vestrum est, falsas opiniones diripere, inanitates amputare, errores circumcidere; Vestrum est, vitiorum fibras evellere, stirpes elidere, semina extinguere. Vos disciplinas omnes illustrastis, res augustas amplificastis, obscuras explanastis: vos dubia declarastis, certa demonstrastis, vera confirmastis, falsa confutastis: vos animum nostrum ab inscitæ rubigine mundè perpurastis, radices nativæ cæcitatæ fibræ evulstis, honestissimâ quadam voluptate titillastis, instarq; Helices & Cynosuræ viam veritatis commonstrastis: vos res confusas disposuistis, disposita judicastis, judicata in Sacrosanctæ veritatis succum & sanguinè convertistis, in quadrum & quincuncem redegistis. Hæc scilicet causa erat, cur Claudius Imp. inter ipsos artium Dd. esse & conspici volebat: hæc causa erat, cur Imp. Augustus majorem in modum carum haberet Peripateticum philosophum Nicolaum: hæc causa erat, quòd idem Augustus Alexandrinis hostibus victo M. Antonio ignoscere se dixit, propter conditorem Alexandrum, propter urbis elegantiam, & propter Arrium philosophum amicum, quem secum manu ducebat, ut testatur Plutarchus: hæc causa erat, cur Philippus Macedo, ut annotat Plutarchus in Apophtegm. Alexandrum filiū juberet, ut audiret Aristotelem, & philosophiæ vacaret, ne, inquiens, multa admittas, quorum nec admissorū poenitet, Et Gellius *lib. 9. cap. 3.* refert dixisse Philippum, se ex animo gaudere, nō tam quòd Alexandrū genuisset, quàm quòd eo tempore nasci contigisset, quo possit ab Aristotele imbui optimis præceptis institutisque philosophiæ. De Alexandro filio ejus, re & nomine magno, quid dicā? Quæsitus ille, utrū plus amaret Philippum parentem, an verò Aristotelem philosophum & præceptorem: pro Aristotele pronunciavit, quando quidem à patre tantum vitam haberet,

beret naturalem, à præceptore verò moralem rectè vivendi rationem. Idem Aristoteli sumptus & omnia necessaria suppeditavit, ut cognosceret & cōscriberet libros de historia animalium, quos hodieq; magno cum fructu legimus. Patriam etiam ejus Stagiram, oppidulum cæteroquin obscurum & ignobile, & propè dirutum & eversum, Philippus Macedonũ rex, ut ait Plutarchus in Alexandro, vel ut scribit *Plinius lib. 7. c. 29.* Alexander Magnus Aristoteli gratificaturus instaurari & ornari jussit. Quid? quòd idem Alexander Magnus Corinthi, cùm Diogenem, aliàs philosophum sordidum, & ob id Cynicum appellatum, vidisset, ex præclarâ indole sua amplexus, stupensq; ejus animum & celsitatem: Nisi inquit, Alexander essem, Diogenes esse velim: felicitatem penè dixerim, inquit Plutarchus, splendoremq; & potentiam suam ut virtutis obstaculum, quod tantum distringeret gemmatus & æmulus vile pallium & manticam: quòd his invictus Diogenes atq; inexpugnabilis esset: non ut ipse armis, equis & sarissis. Atqui integrum erat ei philosophiam sectanti, atq; animi habitu fieri Diogeni, simulq; fortunâ manere Alexandro: atq; ideò Diogenes magis quàm Alexander rex erat: quòd adversus ingentem fortunam, quæ vehementi vento & fluctibus agitabatur, multa opus habebat saburrâ & gubernatore magno. Dies me deficiet, auditores, si fortissimos Imperatores, tot Principes, tot nobiles, qui philosophos amoverunt, & philosophiæ gloriâ excelluerunt, enumerare instituã. Nã & Epaminondas Thebanorum dux, autore Diodoro Siculo *lib. 15.* fortitudine & rei militaris peritia, non solum conterraneos suos, verum etiã alios Græcos omnes multum excelluit: quoniam omnium propemodum disciplinarum cognitionem habebat: præsertim autem Pythagoricæ philosophiæ præceptis imbutus erat, adhæc physicis

speculationibus veram operam navarat. Quid illa imperii Romani propugnacula, Scipiones, Lucullos, Fabios, Marcellos, aliosq; innumerabiles proferam, quos non tam bellicis laudibus, quam philosophiæ studiis præstantes fuisse, historiæ abundè testantur? Non attingam Juliû Cæsarem, de quo dubites, majorne bellator an philosophus fuerit? Brutus autem quanto amore philosophos eorumq; libros foverit, inde colligere est, quòd eâ ipsâ nocte, quæ mortem ejus antecessit, Platonis Dialogum de immortalitate animæ aliquoties legisse dicitur. At quid aliundè juvat exempla arcessere, cum suppetât domestica, eaq; clarissima? Cui non notum est, quanto favore Philosophorum & Magistrorum ordinem amplectatur, præsens, Illustrissimus ac Celsissimus Princeps ac Dominus, Dn. LUDOVICUS, &c. dum non tantum in nos omnes, sed & in singulos philosophiæ & magisterii nostri Candidatos beneficia longè maxima contulit, & adhuc confert: sed etiam philosophis & magistrorum solenni promotioni, & publicæ renunciationi clementer interest, & principali suâ autoritate ita exornat, ut perpetuam animi gratitudinem, humilimam subjectionem libenterq; meritoq; debeamus, offeramus, spondeamus. O divine Plato tuum est aureum illud & præclarum effatû! tu enim dicere solebas, tum demum respublicas beatas fore, cum eas aut philosophi cæpissent regere, aut qui regerent philosophari: tuum hoc sapientissimum oraculum Illustris hic Illustrissimorum & Illustrium, Nobilium & Clarissimorum virorum confessus, honorificentissimâ suâ præsentia confirmavit, comprobavit. O igitur philosophorum & Magistrorum dignitatem amplissimam! Vide enim mihi eorum ætatem; sunt antiquissimi: vide auctoritatem; sunt splendidissimi; vide famam; sunt celebratissimi: vide nomen; sunt omni literarum, & literarorû præconio

conio dignissimi. Valeant valeant igitur qui philosophos vocant morosophos: facossant, qui vocitant magistros nugarum & fabularum ministros; abeant, qui philosophiæ professores scurrili voce despiciunt; discedant, qui phisicos phthiscos, oratores aratores, Ethicos Ethnicos, Medicos mendicos appellitant: Ego sic statuo, philosophis & magistris nihil esse dignius, antiquius, divinius, & in republica literaria utilius. Verùm enim verò sunt qui orationi & commendationi meæ portas claudere conantur: Arbitror enim multos apud animum suum cogitare, vera quidem esse quæ dixi, de philosophis, an autem idem de magistris dici debeat ac possit, magnum quantum dubitant. Ego verò A U D. liquidò ostendam, ea quæ de philosophorum dignitate & autoritate dicta sunt, illa ipsa de magistris rectissimè dici. Dic enim amabo te, mihi, quid magister est aliud quàm philosophus, & quam aliam ob causam in hoc bra-beuterium concessimus, quàm ut philosophos creemus? Philosophus ille est, qui habet cognitionem omnium artium liberalium. At qui habet cognitionem artium liberalium, annon ille Magister dicitur, & ut hoc nomine dignus publicè renunciatur, proclamatur? Eum artium disciplinarumq; Magistrum esse judicamus, inquit doctissimus Erythræus, qui omnia quæ scientia ipsaq; philosophia continent & tradunt, quæq; sapientiæ studiosus scire desiderat, non solum cognovit & didicit, sed etiam illa ipsa quæ scit, alios docere potest. Hunc Græci διδάσκαλον seu Doctorem appellant. Sive igitur res illæ sint divinæ sive humanæ, sive naturales, omnes, inquam, tot tantas, talesq; res perceptas posse explicare, tradere, docere, ad Magistrum philosophiæ pertinet. Veruntamen fac aliquid discriminis esse inter magistrum & philosophum, quod tamē non largior, ostendere tamen ex historiæ monumētis liquidissimè

possum; Magistrorum etiam dignitatem & auctoritatem esse summam, imò augustissimam. De insignibus ac privilegiis huic summo in philosophia honori ab augustissimis Imp. concessis postea dicā: nunc illud tacere nolo, quod Julius Cæsar Magistros & philosophos civitate Romanā donavit, Honorius & Theodosius Imp. immunitatem eis concesserunt, Vespasianus centena dari constituit, & Antonius Pius per omnes provincias annua salaria solvi curavit. Romani etiam philosophiæ Dd. Magistri nomine sunt dignati: Quis enim nescit magistratos populi & equitum? quis nescit magistratus indigitatos, qui per imperia potentiores essent? quis nescit magisteria in omnibus rebus dictos, qui magis cæteris possent, ut Sextus Pompejus? Si redeamus ad Imperatorum tempora, Deum immortalem, quàm varia sese offerent magistrorum genera! Nam ut Marcellinus historicus fide dignus scribit & ex eo Meibomius annotavit, Magistri nō tantum tribunos & prorectores, sed comites etiam dignitate superaverunt, imò alius historiographus Cedrenus annotavit, magistratos non tantum patriciis, & proconsulibus fuisse, prælatos, sed proximè ad Cæsares accessisse, indeq; Illustrissimos nuncupatos. Quam etiam ob causam Imperatores magistri nomen assumpserunt, teste eodem Cedreno, ut μάγιστροὶ ὁ ἰατρικῆς ἀρχῶν κωνσταντῖν, μάγιστροὶ ἰουδαϊκῆς ὁ κορινθῶν, μάγιστροὶ καβακάλων ὁ κακάνμεν, &c. Assumpsit & nostrarum gentium militia magistratos, sunt enim magistri Rhodii, magistri Borussiaci, magistri Livonienses, &c. & quod in primis dictum oportuit, tanta olim magistrorum fuit auctoritas, ut tui olim sanguinis & profapiae hæres, *Illustrissime ac Celsissime Princeps*, Hermannus Hassiæ Landgravius in Academia Parisiensi jussu Pontificis Magistri honorem & gradum assumeret. Veniant nunc belli & beatuli isti homunciones, & magistratos funda-

famillialis explo
 te quoq; mag
 illis accidit
 cum, vis m
 caras eas esse d
 nec carmine d
 Esita Pier
 Fex findio
 Quando m
 Excipit om
 Illam illu
 Cui non h
 Ripe sub a
 Vulpes cu
 Cum in
 Non pol
 Mem, in qu
 bus contin
 contempto
 stulticia atq
 limi, Genero
 illimi, Clar
 phos amare
 iam & Remp
 minit: Que
 nimo opto.
 Nunc ad
 conventus in
 tate Facult
 De his non p
 adolescentie
 Solidioris elab

scandalis explodant: perfricent frontem, si quam habent, & se quoque magisterii titulo dignos esse declarent. Verum idem illis accidit quod vulpi esurienti apud Æsopum: cum enim uvis magnam aviditate desideratis frui non posset, amaras eas esse dicebat: quam rem olim in pueritia mea hoc carmine descripsi:

*Est ita Pieridum lauretis virus inhalat
Fex studiosorum, de fursure plebsque sophorum,
Quando magisterii titulos & nomina sannis
Excipit omnimodis: nemo non cernit & audit,
Illam illis nunquam potuisse, aut posse frui:
Cui non Æsopi, cui non est fabula nota?
Rupe sub aëria pendentem viderat uvas
Vulpes, cum rabies ipsum stimularet edendi,
Cumque inhians omni conamine vesceat ipsis
Non posset; nec eas cupio; sunt, inquit, acerba.*

Idem, inquam, Magistrorum & philosophorum derisoribus contingit. At desinant; desinant isti alienae industriae contemptores, gloriae obtrectatores, comprimant vocem stultitiae atque invidentiae indicem. Vos vero A U D. Illustrissimi, Generosi, Nobilissimi, Magnifici, Reverendi, Cōsultissimi, Clarissimi, Spectatissimi, Lectissimi, pergite Philosophos amare, Magistros fovere, ut aliquando ad Ecclesiam & Rempubl. redundent commoda plurima, utilitates infinitae: Quod ut fiat à præpotenti & immortalis Deo ex animo opto.

Nunc ad aliud accedo, cujus gratiam amplissimus hic conventus indietus. Produxi in publicum nomine & autoritate Facultatis nostrae philosophicae hosce 28. Juvenes: De his non prædico, quibus laboribus, quam industriam toto adolescentiae tempore ad rationes exquisitas, eruditionis solidioris elaboraverint; sunt enim hujus rei testes locu-

pletēs: non commendo vitæ integritatem & modestiam: famæ enim publicæ succenturiatam operam præstare reformido: non commendo disputationum & declamationum præclara, quæ ediderunt, specimina. Illud unum publicè testor, eos exanimi publico & privato, eiq; satis riguroso adhibitos, ita collegio nostro undiquaq; satisfecisse, ut dignissimi ab omnibus, nullo prorsus discrepante, fuerint iudicati, quibus honor & gradus in facultate nostra philosophica summus, qui magisterii appellari consuevit, conferatur. Hujus igitur rei panegyris antequam ritè instituat, agite Doctissimi Dn. Candidati (ad vos enim mea se cōvertit oratio) eruditionis vestræ hoc quoq; specimen edite, loquimini ut videamini, de themate aliquo philosophico singuli eruditè, præmediatè & memoriter differite, atq; omninò tales vos declarate, ut omniū iudicio honore illo, quem petitis, summo, digni iudicari possitis. Tu verò, qui primo loco constitutus est, *Antoni Haggēbusch*, prius quæstion uni ex numero Dn. Professorum nostræ Facultatis proponas; ut responsionem submissè petas, perorantem te reliqui sequentur, & cæteri auditores benevolè auscultabunt.

QUÆSTIO PRIMI CANDIDATI,
ANTONII HAGGENBUSCHII.

Quandoquidem rectè dubitare initium est sapientiæ, sicut Aristoteles sapienter inquit, & omnis scientia à quæstionum primitus exorta est evolutionibus, nihil equius hoc quidem tempore, quo ad summū philosophicarum scientiarū fastigium aspiramus postulari agnosco, quàm ut nostri in philosophia studii specimen aliquod in Augusto hoc & magifico confessu edamus in proponendis quæstio-

stionibus, quæ & utiles, & huic maximè loco cōvenientes. Ecquã verò aliã ego quidem primo loco proponere jussus, huic & loco & tēpori convenientiorē reperire queã, quàm ut de eo ipso qui nobis mox cōferendus est titulo, nomine, origine & solēnitatibus quæram, quem nemo sanæ mentis absq; gravi causa à Majoribus introductum, & in omnibus Academiis conservatum habemus, usitatumq; esse, existimare potest. Cujus quidem problematis resolutionem nō solum ad gradus & honoris nostri hodierni illustrationē spectare omninò confido, & illustrissimo auditorio huic maximam allaturam esse voluptatē, prorsus persuasum habeo. Quandoquidem verò hæc res abstrusa aliquomodo & altioris indaginis videtur: præsertim cū magnoperè inter autores magnos hac de re controversi videam, aliis Nomen Magistri à Magistrando vel cōtrà, aliis à Magis & ter, quòd ter amplius scire debet quàm cæteri, alios à Magis perfarū, aliis ab Adverbio Magis, aliis aliunde derivatib. Gradus etiã hujus solēnitatē, aliis ab Augusto aliis à Theologis scholasticis, aut altiùs etiam repetentibus, optimum sanè id restare mihi mediū conspicio, ut ad unum aliquem è Clariss. Dnn. Professoribus me convertam, & ab eo modestè petam, ne dubii hujus, & mihi, & toti auditorio solutionem denegare velit. Ad te igitur Clariss. vir, &c. Dn. M. *Christophore Helvice*, oculos meos cōverto, & majorē in modū, quaq; par est, submissione rogo, ut me hac in parte erudire, & quid compertū hac de re cognitumq; habeas, quod mihi imò nobis Candidatis omnibus & singulis futurū est honorificentissimum, in apertū proferre ne graveris. Quo officio nos omnes & singulos arctiùs tibi obstrinxeris, & Auditorio universo sine dubiorem feceris gratissimã jucundissimãq; pro qua benevolētia nos pro virili nostra omnia gratitudinis debita officia T. Exc. offerimus ac spondemus.

M. CHRISTOPHORI HELVICI, GRÆCÆ AC
HEBRÆÆ LINGUAE PROFESSORIS PUBLICI
RESPONSIO AD PROBLEMA.

* in Romu-
lo.

ATq; adeò opportunè tu quidem, Doctissime Candi-
date, quæris, & planè ex re, ut inquit Horatius. Sanè
quemadmodum olim, cùm Romulus urbis conditor, no-
vum in eandem Triumphū introduceret, laureâ circum-
textâ capiti, in comitatu magnifico, sequebatur universus
populus tum novitatem rei admirans, tum majestatem re-
gis venerans, tum magnificentiam prædicans, & maximo
applausu prosequens; Quæ pompa insolita posteris etiam,
Plutarcho memorante, * exemplū ad imitandū reliquit:
Ita hodierno die, postquam ab Illustrissimo nostro princi-
pe patre patriæ, Academiæ (quod longè majus est) Condi-
tore munificentissimo, Academica trophæa huc allata e-
recta q; Sceptra commendata, sigilla concredita, Privile-
gia (ô dulcissimum nomen) tradita, quorum beneficio lau-
reæ virent, faces ardent, digiti coruscant, Videmus ecce
circumfusam undiq; & rei novitatem admirantium & ma-
jestatem Principalem venerantium & magnificentiam
prædicantium, lætoq; concursu applaudentium multitu-
dinem. Ut meritò nunc pristinum propugnaculi hujus
consideranti usum exclamare subeat *ἀλλο γὰρ ὁ πάων*, sicut
Herculi olim *ἀλλο γὰρ ὁ κώων* acclamatum fuit, cùm armorū
suorum novum quendam usum excogitasset. Hæc igitur
diei hujus solennis pompa, cùm Academicæ ei q; primæ
MAGISTRO RUM inaugurationi dicata sit, in exemplum
cessuræ ad longissimam annorum seriem; nequaquã certè
fuerit *παντελῶς ἐξω κερῶν ἢ λόγῳ*, ut cum Nazianzeno loquar, *
inquirere, quid sit illud nominis, quæ origo, quid sibi velit,

* In Casa-
rium Epi-
taph.

&

& unde in tantam rituum solemnitatem excreverit. † Isthm. ode 6. * Pind.
 quam aut optarim, hanc spartam philologicam alii ex Dnn. Isthm. 4.
 Collegis delatam fuisse, quia tamen *Clariss. Dn. Promotori* ita * Cic. i. de
 complacuit, equidem detrectare nolo, Ac brevissimè Ag. * Cic. i. de
 γείων τρέπον, ut Pindarus † inquit, quod hac de re cōpertum Divin.
 habeo, tibi exponā, αεφρέων μοιζαν τύχοιμυ, κείνον αΐαι πυροσν. * Apulej. in

Ac primò, quantum ad Nominis originem; non teme- apolog. pag. 469. e Pla-
 rè est, quod multos illud à Magia vel Magis Persarum dixi- tonis Alci-
 sti derivare. Quo illi modo Sapientes suos, hoc est, divina- biad. Laert.
 rum humanarumq; rerū peritos, Naturæ arcana perscru- lib. i. Polyd.
 tantes, siderum motibus invigilantes, vitæ optimè peragē- Virg. lib. i.
 dæ, rei q; publicæ gubernandæ rationem profitentes, & o- c. 23. Picus
 mnigenis disciplinis ex certo vitæ instituto instructos ap- Mirand. a-
 pellabāt. * Erant enim iidem apud Persas Magi, qui apud polog. p. 23.
 Indos & Æthiopas *Brachmanes & Gymnosophiste*, apud Ægy- Aristot. 14.
 ptios *εργουμαδεις*, apud Babylonios *Chaldæi*, itemq; apud Metaphys.
 Græcos Philosophi, * qui ante Pythagore ætatem Σοφοκλ. c. 4. 7. Boe-
 εϋχλω appellabātur, ut Laërtius aliiq; prodiderūt. * Ac fuit mus l. 2. c. 3.
 illud vitæ genus primitus honestissimum, ut Strabo testa- de pop. Asia.
 tur, genus utiq; Sapientum & Doctorum, licet postea exe- * Strab. lib.
 crabilis abusus superstitionum accesserit. In Cyri profectò 15. Suid.
 minoris quadam epistola, *φιλοσοφειν & μαγδειν* eodem censu Lucian. in
 legitur, * Et apud Nazianz. *μαγδειν, γεωμετερεν, αστρονομειν* con- Macrobiis,
 jungitur. * Quod & illi calculo suo comprobant, qui Ma- item Fugi-
 giam (non-superstiriosam) in tres partes, Physicā, Mathe- tiv. Alex.
 maticā & Metaphysicam, tribuunt, † Imò Historia quoq; ab Alex. l.
 Evangelica luculentū ejus rei documētū præbet. Nec for- 4. cap. 13.
 tasse mirum esse debet, Latinos mutuari aliquid è Persia. * Laert. l. l.
 Quos videmus & *Gazas* inde auferre, *Parasangas* numerare, Cic. 5. Tusc.
Cidari se ornare, *Acinace* armare, *Tiara* vestire, &c. * apud Plu-
tarch. Ar-

Sed n. videat hoc alieui nō abs re esse αιχριν εν τα πικωρια, πα-
ναϊνειν τα πορω, fastidire domestica, respectare ad peregrina: † Vide Pic.

C

quip- de rer. def.

quippe cùm ex ipso Latio appareat origo longè propior ac verior. Etenim sicut à surdus fit surdaster, à pedes pedester, à Palus Paluster, à Minus Minister, quidni etiam à Magis κατ' ἐγκλίσει dicatur Magister? Nam Magisterare (seu ut alii volunt, Magistrare) *Festus ἀρχαιολόγος* annotavit inde dictum, quòd ille *magis* quàm cæteri possit: quèadmodum cæterarum omnium artium Magistri suam quisq; maximè callent, docere possunt, & exercere. Quanquam videri queat hoc nomen ad Græcum etiam μέγα ἱσθαμι respicere: vel ad μαγίας ἱσθαμι, quod nonnullis recentioribus arrisit. At verò recentiorum Historicorum μάγιστρον, planum est ad Latinorum similitudinem effectum potiùs quàm origine Græcum. Sin mavis Majister per duplex jota juxta *Marianum Socinum*, idem erit tamen. Magis enim & Majus ejusdem ortus esse nemo dubitat. Sed fortasse non absurdum est, unius rei dari duplicem originem, modò propiorem modò repetitam altiùs. Quo scilicet pacto & Mare ab Amaro deducimus (nisi quis contrà Amarum à Mari malit) & utrumq; nihilominus ab Hebræo *Mara* esse agnoscimus. Quo pacto & Telum cum *Festo* à Græco τειλῶ derivamus, & utrumq; tamè ex Hebræo *Til* seu *Tiltel* oriri non negamus. Quid? si dicamus etiam Persicum ex Hebræo esse? *Mageh* enim Hebræis μελετήν seu Meditatorum significat, quæ vox propter abusum postea ad præstigiariù architectos est ducta. Verùm de his jam satis.

Ex quib. intelligi potest, Magistrũ philosophiæ inde dici, quòd totam ἐγκύκλιον παιδείαν, quam Græci in primis philosophi profitebantur, hoc est, liberalium artium exactam cognitionem, differendi & dicendi facultatem, linguarum item principalium notitiam & historiarum peritiam, vitæ humanæ gubernationem affectuumq; πᾶσιν ut *Nazianz.* * appellat, causarum præterea seriem ac rerum discrimina, cæle-

* in Basil.

caelestium & sublunarium vicissitudines, motus, situs, ortus atq; interitus, magnitudines, numeros; ac totam adeò Naturam animo haustam contempletur, & quantum intellectui humano licet, perscrutetur. Quod profectò non immeritò summum eruditionis fastigium censerì potest.

Porro sapiens Antiquitas, tum ut dignos qui eis *Καθίστασθαι* *ἐκείνων* pervenissent, merito honore afficeret, tum ut nimiam magisterii literarii licentiã cohiberet, tum ut cæteros quoque ad simile specimen alliceret, certos quosdam honorũ Titulos, ritus ac insignia adhiberi voluit, quibus idonei inaugurarentur ad facultatem docendi legitimè quod scirèt ubivis. Ita apud *Nazianzenum* * legimus, Basilio Magno & Nazianzeno in Attica Academia pro more scholæ, honoris & facultatis philosophiam docendi insignia oblata fuisse. Et meminit inter cætera *καθίστασις* seu Lacernæ, sine dubio eam intelligens, quam Herodes Atticus Pallium in Gellianis noctibus appellat * *Gregorius* verò *Presbyter* prætet *καθίστασις* etiam *βασιλικίας* & *νόμους* mentionem facit, Item *θρόνος*, seu cathedræ, in quam *οἱ ἀξιόλογοι νομοθέτες* sistebantur. †

* in *Mono-*
dia Basilii
epitaph. &
Greg. Presb.
in vita Na-
Zianzen.
P. Crinit. l.
7. cap. 1.
* *Gel. lib. 9.*

Contigit verò illud Basilio & Nazianzeno ante quadringentesimum à Christo nato annum. Unde constat, morem istum esse antiquissimum, & haud dubiè à primis Academia Atticæ præfectis introductum, licet aliis Insignium differentiis. Nam & de Pythagora scribitur, quòd albâ veste usus fuerit, & corollam auream gestaverit, & de Aristotele, quòd honoris causa annulum aureum gestaverit, * sicuti Persicorum Magorum insigne, candidum è Sindone vestimenti genus fuit. Quæ consuetudo postmodum in cæteras quoq; à prima derivatas Academiæ dimanavit, & nominatim ad Bononiensem; quæ prima omnium à Christiano Imperatore, Theodosio, anno æræ Christianæ 423. fundata dicitur, & hujusmodi Magisterii privilegiis dota-

cap. 2. *Lu-*
cian. in Fu-
gitivo. Alex.
ab Alex. l.
5. cap. 18.
† *Greg. in*
vita Nazi-
anzen. & *Lu-*
cian. passim.
* *Laert. l. 5.*

ta, ut mater studiorum communis esset, sicut ex publico ejus Imperatoris rescripto manifestum est. Inde tractu temporis aliæ ceremoniæ additæ vel mutatæ, in primis tempore Theologiæ Scholasticæ, circa annum 1160. aut præterpropter, ubi Magistri Nostri in Theologia celebrari cœperunt, & ceterorum quoq; Graduum ordines cōstituti sunt. Qui hætenus laudabiliter in hunc usq; præsentem diem observantur.

En hæc est, Candidate doctissime, Gradus vestri antiquitas, hæc significatio, origo & solennitas, quantum quidem ex historiis erui à me potest. De quo honoris fastigio jam jam conferendo, ego vobis ex animo gratulor & Pindaricum illud boni ominis ergò nunc acclamo: *

* Olymp.
ad. 8.

Θεὸς δὲ ἐσλάεω' ἐσλοῖς
Ἔργα θέλοι δόμην, ὀξείας
Δενόρους ἀπαλάλῃσι
Εὐχομαι ἀμφὶ καλῶν
Μοῖραν νέμεσιν διχόβελον μὴ φέρειν
Ἄλλ' ἀπήμαντον ἀγόντας βίοντων
Σφᾶς τ' ἀέξει καὶ πόλιν, id est:

*Hæc bona mille bonis cumulet Deus arbiter ævæ,
Et magis innumeros confirmet & ornet in annos.
Arceat & pestes omnes procul, & furiosam
Ne quicquam noceat, Nemesis reprimatq; fugetq;
Quin hæc & vobis bona præclarissima porro
Prosperet, & Nostra feliciter augeat urbi.*

DIXIT

[Cæterorum Problemata brevitatis
causa hîc sunt omissa.]

AUdivistis, Auditores, Candidatos nostros præter unum omnes, qui ad gratiarum actionem reservatur, progressus eorum cognovistis, mutos eos non esse intellexistis. Quid judicatis? num dignos eos honore in philosophia

phia summo existimatis? num industriam eorum probatis? tacetis: at qui tacet, consentire videtur, ut patet *ex l. si fil. fam. D. de senat. consult. Macedon. & disputat. Cujac. lib. 13. observat. c. 34. & lib. 16. cap. 40.* τὴν σιωπὴν συγκαταθεῖεν εἶναι διδασκαλίας ἀπαιτούμενην, hoc est, silentium habere vim assensionis proverbium docet; inquit Magnus ille *Gregorius Nazianzenus*. Itaq; nihil restare videtur, quam ut debita brabeja cōsequantur, philosophiæ Magistri creentur, creati renunciarentur, renunciati proclamētur, & ab omnibus pro talibus agnoscendos habendosq; esse publicè significetur. Quam vellem autem Candidati Ornatissimi, si possem! Impetrari enim hoc summum beneficium oportet ab Inviētissimo atque augustissimo Heroe ac Dn. RODOLPHO II. Romanorum Imperatore, P. T. S. A. itemq; ab Illustrissimo ac Celsissimo Principe ac Dn. Dn. LUDOVICO, Hassiæ Landgravo, Comite in Cattimeliboco, Decia, Ziegenhaina & Nidda, &c. nutritio ac patrono nostro clementissimo, cui inviētissima Imperatoria Majestas hanc potestatem clementissimè indulgit & attribuit. At quia tu horum vices geris, Magnifice Dn. Rector, Clarissime ac Consultissime Dn. Doctor Gothofredo Antoni, J. C. eminentissime, Academiæ nostræ Cancellarie dignissime, primū Magnif. & Ampl. T. Collegium nostrū de honore hoc ex animo gratulatur, deinde hosce 28. Candidatos ad te mittit, ut reverenter & debita animi subjectione ad genua tua procumbant, supplices voce mea rogent, ut mihi ritè designato brabeutæ & honorum diribitori, Cæsarea & Principali Autoritate concedas, eos omnes philosophiæ & artium liberaliū magistros promovere, creare, renūciare: quo summo beneficio Magnif. & Ampl. T. tū ipsos omnes & singulos, tum totū Collegium nostrum sibi devinciet arctissimè.

RESPONSIO

MAGNIFICI ET CONSULTISSIMI VIRI,

**DN. GOTHOFREDI
ANTONII, NOVÆ ACADEMIÆ
RECTORIS, CANCELLARII ET PRO-**

FESSORIS J. U. ORDINARII, NEC NON IL-
lustrissimi Principis, Dn. LUDOVICI, &c.
Consilarii intimi.

GRatulor Illustrissimo Principi, Patriæ, nobis ipsis de
grâm felici novæ Academię initio, quę altero statim die
fructum uberrimum, x x i i x. Philosophiæ Candidatos,
profundit: qui cùm communi venerandi Ordinis Philo-
sophici, quin & omnium ac singularum cæterarum Facul-
tatum Academiæ hujus Professorum, unanimi consensu
atque decreto digni judicati fuerint, quibus summus Phi-
losophiæ gradus conferatur; facilè annuo petitioni tuæ, vir
Clarissime, Compater & Collega honorande, & quod bo-
num, felix & faustum Deus esse jubeat, pro ea, quæ hester-
na die in me clementissimè collata fuit, potestate, tibi per-
mitto, ut omnes ac singulos Cæsareâ & Principali aucto-
ritate artium liberalium Magistros publicè ac solenniter
crees atque renuncies. Faxit Deus, ut dehinc quoque sit, &
perpetuò maneat hæc Academia eruditæ pietatis, & piæ
eruditionis, sapientię, honestorum morum, omniumq; vir-
tutum fertilissimùm seminarium, magno Ecclesiæ & Rei-
publ. bono.

Victor jo, jo Victor jo, mea turba triumphat.

OBtinuimus, Candidati doctissimi, quod petivimus, &
invenimus, quod quærivimus, voti nostri facti sumus
com-

compotes, ἐξουσία mihi data est ab Amplissimo Academiae nostrae Cancellario, vos philosophiae ornamentis decorandi, philosophos declarandi, Magistros renunciandi. O rem omni praedicatione majorem! Profectò si aliquis me Deus hinc suis vel aspergeret Veneribus, vel perfunderet suavitatibus, quas gratias pingerem in Amplissimum Dn. Cancellarium, quam benevolentiam, quod studium? Si qua dicendi vis, si qua Venus, si qui colores, si qua emblemata, si qua dinosis, si qua lux, deniq; si quod fulgur ac tonitru reginae eloquentiae, id totum in tanti hujus beneficii depraedicationem oporteret me consumere & expromere.

Antequam verò haectenus speratos, nunc verò concessos honores consequamini, optimi Candidati, prius ad Sceptra inclytæ hujus Academiae sanctè jurabitis ad ea capita, quæ nunc publicus noster Minister clarè & perspicuè proponet. Tu igitur M. Wigande, minister Academiae, eis formulam juramenti prelege, & ad proposita capita religiosè jurare seriò jube.

Juramentum exigitur & prestatur.

R E N U N C I A T I O .

QUOD igitur felix ac faustum sit, Deo imprimis gratum, Ecclesiae utile, Reipublicae salutare: Ego CASPARUS FINCKIUS Giessensis, artium & philosophiae M. ac hujus Academiae Giessenae Logices Professor ordinarius, pro autoritate Cæsarea & Principali ab Amplissimo Dn. Cancellario mihi concessa, Universi Collegii philosophici nomine vos XXII. eruditissimos viros Juvenes, omnes atq; singulos in hoc frequentissimo & honorificentissimo Academiae cõventu, philosophos, hoc est, omnium artium liberalium Magistros creo, creatos renuncio, renunciatos proclamo, prodo, declaro, ac publicè significo, simulq; po-

testatem docendi, disputandi, opponendi, urgendi, premendi, instandi, declamandi, cum reliquis omnibus annexis Juribus, Privilegiis, indultis & immunitatibus, concedo, confero, addico, adsigno ac confirmo: in nomine Dei Patris, Dei Filii, Dei Spiritus sancti, Amen.

EXPLICATIO INSIGNIUM.

PORRÒ solennitatis gratia placuit pię vetustati hujusmodi renunciationibus signa & ritus quosdam augustiores addere.

Liber.

Hunc morem ego servaturus primùm libros vobis assigno: hi continent philosophię nostrę mysteria, & sapientiam custodiunt, quam ob causam Cicero in Verrinis ait, Stesichoro poëtę statuam librum manibus tenentem, erectam esse, ut Poëtę monstraretur sapientia. Deinde libros

Apertus.

vobis aperio; quo ritu de multis admonemini: Cogitabitis enim neminem in hac naturę imbecillitate omnia scire: ideoq; perpetuò discendum esse. Deinde non debere vos in tenebris & ignavo otio, instar domiportę cochleę delitescere, & *αὐροδιδάκτες* esse, sed libros tāquam mutos magistros consulere; ne varia opinionum, monstra pariat, quemadmodum olim Epicurus, qui depositis Aristotelis & Platonis libris proprii lirippii fragmenta magno conatu defendit.

Præterea cogitabitis etiam circa hunc ritum aliquoties ad libros vobis recurrendum esse, præsertim quando memoria labilis esse incipit aut prorsus deficit, sicut factum scimus in Messala Corvino, Gregorio Trapezuntio, qui licet in utraque lingua Græca & Latina esset doctissimus, in senectute tamen sua in tantam oblivionis incidit vitiliginem, ut 24. literas Alphabeti recitare nesciret. Idem accidit Sleidano, qui in decrepita sua etate ne filiarum quidem suarum

suarum nomina scire potuit. Deniq; idem apertus liber significat vobis potestatem esse datam explicandi quosvis optimæ notæ autores, &c. Dein eosdem libros clausos vobis trado, ut cogitetis, ea quæ in libris legistis, memoriæ infixenda & reponēda esse, ut inde tanquam è promptuaria cella depromere possitis, quando est opus. Quò respexisse etiam videntur veteres, quādo ita dixerunt: *Ne credas charta, potius spem ponito in arte. Ne si charta cadat, pariter sapientia vadat.* Deniq;: *Ne musas iterum linguas, tibi monstrat apertus, Quæis vires repares otia clausus habet.* Clausus.

II. Sed & faces vobis præferuntur, magistri doctissimi; & quidem ardentes: Hæ significant splendorem & claritatem vestram, monent depulsas nunc à vobis esse inscitæ tenebras, adeoq; in luce & aprico, non in agyrtarum conventiculis, non in anicularum triviis, sed in philosophorum & eruditorum comitiis esse philosophandum. Faces.

III. Cur verò præferuntur à pueris? Pueri sunt simplices, aperti, candidi. Vos igitur apertè philosophiam, & candidè, sine fuce, sine sophistica docebitis. Magistri Candidissimi. Hinc & in Academiis nonnullis. A pueris præferuntur ornatis vestimentis candidis. Hinc enim & olim Candidati dicti sunt à toga, quam gestabant, candida. Et veteres Diis vota facturi, aut sacrificaturi albis vestibus ac puris ornabantur, ut & ipso die natali, quod notat *Ovid. 5. Trist. cum ait:*

*Quæq; semel toto vestis mihi sumitur anno,
Sumetur fati discolor alba meis.*

Quin etiam sacerdotes, qui victimam faciebant, purâ veste & candidâ utebantur, quod & Cicero significat *lib. 2. de leg.* cum ait: Color albus præcipuè Deo charus est. Et *Ovidius 3. Fast.* Numam Pompilium Ancilia Martis expectantem, & ideò Diis vota facientem sic describit:

D. Con-

*Constitit, atque caput niveo velatus amictu,
Iam benè Diis notus sustulit ille manus.*

Ita omnes philosophiæ Magistros, post adeptos honores philosophicos in candidis vestibus Deo sacra facere oportet, & id unum cogitare, ut in numero eorum sint, de quibus Apostolus ait: *superinduemur si tamen non nudi reperiamur*; & solliciti sint de paranda veste innocentiae & stola iustitiae, de qua *Apocal. 6. & Matth. 22.* sicut Episcopo Laodicensi Christus suadet, ut sibi emat vestimenta alba, quibus induatur & tegatur, ne nuditas ipsius appareat, *Apocal. 3.*

Annulus.

V. Annuli etiam digitis vestris induuntur. Nam ut est in Ægyptiorum sacris, annulus est fidei typus. Unde Cicero ad Q. fratrem: Sit, inquit, annulus tuus non minister alienæ volūtatis, sed testis tuæ. Itaque hoc annuli hieroglyphico memineritis, quasi arrhæ interventu desponsatam vobis esse philosophiam, cui fovendæ, propagandæ, nihilo minori quàm conjugali fide obstricti esse debetis, eamq; defendere pro virili ut ingenuos decet: Annulos enim aureos ferre solis ingenuis licuisse autor est Isidorus l. 20. ob quam causam liberti jus aureorum annulorum impetrabant à principe, ut ingenuitatis munia consequerentur: quod jus *Modestinus l. 14. ff. de excus. δίκαιον χρυσῶν δακτυλίων* appellavit.

Rotundus.

VI. Annuli, inquam, rotundæ potius quàm alterius figuræ: Vir enim bonus esse debet rotundus, & ad quovis vitæ casus, vel ut Poëta loquitur, in utrumq; paratus, ut vel Aristoteles monet i. Nicomach.

Aureus.

VII. Adhæc: annuli non sunt argentei aut ferrei, sed aurei: quia ut aurum metallum est pretiosissimū & purissimum: ita cogitetis cum Euripide, virtute nullam esse possessionem pretiosorem, & philosophiæ Magistrum debere esse purum, hoc est, ut *Plato* loquitur, animum quàm maximè ab affectibus sejungere.

Quid

Quid verò gemma in annulo isto designat? Hæc mo- Gemma.
 net vos de usu philosophiæ in Theologia. Quemadmodū
 enim gemma exiguo annuli spatio contenta est; ita etiam
 philosophia intra suas limites manere debet: Hæretico-
 rum est, ut docet *Augustinus*, naturæ vires in articulis fi-
 dei consulere, res divinas ex philosophia potius quàm ex
 verbo Dei intelligere, hoc est, ut *Chrysostomus* exponit, can-
 dens ferrum non forcipe, sed digito contrectare.

II X. Pilei etiam capitibus vestris imponuntur. An- Pilei.
 tiquitūs enim servi libertate donati & manumissi in Tem-
 plo Feroniæ raso capite pileum assumebant. Unde *Persius*
Satyr. 5. Hæc mera libertas, quam nobis pilea donant. Et
Plaut. in Amphitruon. Quod utinam ille faxit Jupiter, ut ego
 hodie raso capite capiam pileum. Hinc illa locutio apud
Sueton. Senecam & Liv. lib. 4. decad. 3. ad pileum vocare, id est,
 ad libertatem. Hinc & Brutorum statuas pileolo ornari
 olim solitas accepimus, & à Bruto primo Consule excusam
 moneram, in qua duobus pugionibus impositus pileus ex-
 pressus erat, quo pileo libertas paulò antè recepta signifi-
 icaretur, ut testatur *Lilius Gregorius Syntagm. 1. & Cal. Rhodi-*
gin. lib. 20. c. 12. Nec libertatis tantum, sed & nobilitatis pi-
 leus apud veteres olim argumentum erat, ut iterum testa-
 tur *Celius Rhodigin. lib. 20. c. 2. de statua Hippocratis, & lib. 7. c. 35.*
 Ita & vos liberi eritis, nullius addicti jurare in verba magi-
 stri: non facietis ex intellectu vestro mancipium alienæ li-
 bidinis, sed nō tantum aliorum, sed & proprias sententias
 debebitis ad veritatis præsidium atq; conservationem: in
 luce versabimini, arbitrâtes vos ex obscuris claros, ex igno-
 bilibus nobiles esse factos.

IX, Capitibus autem pilei imponuntur: quia ca- Caput.
 put secundum Platonem & Manilium est pars principalis,
 & quasi arx corporis, & rationis conceptaculū. Quemad-

modum igitur pilei omnis generis mala à capite arcent: ita vos à nobilissimo illo rationis conceptaculo omnia noxia arcebitis, nec crapulâ aut heluationibus, inanibus curis circa voluptatum illecebras perdetis.

Laurea aurea.

X. Laureâ item vobis imponitur aurea: Laurus enim triumphalis erat, ut *Plinius* testatur *lib. 15.* & hujusmodi coronâ nemo ornabatur, nisi qui virtute fuisset præditus. Ita hic ritus testatur, vos de barbarie & inscitâ triumphum agere victoresq; evasisse. Nam ut eleganter ait *Basiliius*: Coronæ eorum sunt qui meruerunt. Et *Prosper* in *Epigram.* Non nisi certanti pulchra est speranda coronâ.

Cathedra.

XI. Deniq; in Cathedram hanc & editiorem locum conscendere jubemini: ut significetur, vos non jam esse terræ filios, & res viles considerare, sed ea curare, quæ faciunt *Πρόσ ἀλφίλα*, vel ut *Scaliger* loquitur, ad machinas farinarias conficiendas, quæq; insignem usum habent in Ecclesia, republ. & universa vita. Significatur enim vos ex loco inferiori ad summa honorum fastigia ritè & legitime conscendisse, & denique quod nunc adscripti sitis ordini docentium, & potestatem habeatis in omnibus Academiis, Scholis, & Gymnasiis philosophiâ liberè & sine ullius impedimento profitendi. Sisto etiam hoc ritu vos Ecclesiæ, Academiæ & reipublicæ; ut sciatis non quaslibet vocaciones perfasque nefasq; vobis esse arripiendas, aut sollicitè crumenimulgis blanditiis ambiendas, sed honestas legitimo modo esse expectandas & expetendas.

Hæc insignia vestra sunt, hæc mysteria, hæc ornamenta, Magistri doctissimi: quæ ut à me ritè designato brabeuta consequamini, eo quo collocati estis ordine, (ordine autem collocati estis eo, quam virtus & eruditio vestra promeruit, cathedram hanc conscendite, debita virtutis præmia accipite, & tandè Deo pro hoc beneficio gratias agite.

Hono-

HONORUM DISTRIBUTIO.

I. ANTONIUS HAGGENBUSCH LAUBACENSIS Solmejus.

*Sicut in astrigero Phœbe splendescit, Olympo,
 Inter & aetherias pulchra Selena faces.
 Sic, Haggenbuschi, splendesq; micasq; Magister,
 Vnus prae reliquis duxq; caputq; gregis.
 Vig; duos Cæli reges, solem atque Selenen
 Ordine constipant Sydera parva suo:
 Cetera turba ducem sic te comitatur euntem,
 Non quos precedas, quosvè sequare, vides.
 Te quibus ingenii & genii virtutibus auctum,
 Carminibus, sicut res meret ista, canam?
 Ingeniumné prius mirer, vel Palladis artes,
 An quod es eximie doctus, amasq; Deum?
 Nescio queis Cælo, Antoni, te laudibus æquem;
 Obruis ingenium, versiculosq; meos.
 Hunc Cyclum; ista tua virtuti debita ferta;
 Cui modo non velles laurea ferre? feras.
 Maeste animo: tantos tibi nunc gratamur honores;
 Quis tulit è Cælo Christus Ihesus opem.
 Hic Sol Justitiæ frondem tibi fronde coronat,
 Te quia Justitiæ compta corona manet.
 Digni laude viri Cæli super axe locantur;
 Dignos laude viros Musa perire vetat.*

II. CHRISTOPHORUS SCHEIBLERUS, WALDECUS.

*CHRISTOPHORUM in templis olim pinxere vetusti
 Excelsâ stantem statuâ, Christumq; ferentem;*

In templo pariter virtutis, & arce locaris
Christophore; ut Christi divino carmine laudes
 Celsa per astra feras; nunc assuescasq; vocari
 Voce mea in septemgemina arte Magister: O aurum
 Accipe cum lauro; Sophies pulcherrima dona:
 Illa tibi meruit divina scientia dona:
 Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur
 Nota tibi, & Graji quorum meminere Poëtæ.
 Unde tremor terræ qua vimaria alta tumescant,
 Frigida Saturni quo sese stella receptet,
 Unde hominum pecudumq; genus: unde imber & ignes
 Enumerare vales: cæli prædicere morem
 Artis opisq; tuæ est: cuncti se scire fatentur.
 Aonas in montes magno certamine tendis,
 Tentastiq; viam nuper quæ te quoq; possis
 Tollere humo, clarusq; virum volitare per ora.
 Hanc igitur meritò magnam tibi magnus Apollo
 Concèdit laudem; & magna inter præmia ducit.
 Si qua fides, animum si veris implet Apollo;
 Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebunt;
 Et magis atq; magis sublimem gloria tollet.

III. BUDÆUS NICOLAI AARHUSIUS DANUS.

D*Ane*, flos juvenum elegantiorum,
 Exemplar genii beatioris,
 Exemplum ingenii venustioris:
 Et templum probitatis invidendæ,
 Quod suadam veneresq; gratiasq;
 Et quantum est Heliconidum sororum,
 Ipse plus oculis tuis amasti,
 Dilexisti adeò, diuq; amasti
 Sinceræ sophiæ; novensilisq;
 Catervæ studium; suis in hortis
 Quòd te Musa decens benè educavit;

Quòd

Quod te Pierio Deæ liquore
 Novenæ ter & amplius rigarunt,
 Quòd corona venusta gratiarum
 Te circum manibus prehendit arctis:
 Ergo te Sapientiæ Magistrum,
 Magistrum Sapientiæ saluto,
 Exornoq; caput tuum coronâ,
 Exornoq; manum tuam pyropo.

O quot sunt hominum venustiorum,
 Et quot sunt hominum peritiorum
 Budæo benè centies precentur,
 Budæo benè millies precentur,
 Centum Chiliadas precationum,
 Mille myriadas precationum.
 Tu gaude his titulis, honoribusq;
 Et quia ad patrias migrabis oras;
 Laurum istam laribus refer paternis,
 Honestumq; tuum patrem saluta
 Nostro nomine comiter; Valeq;
 Dane flos juvenum elegantiorum.

IV. HENRICUS CLESSIUS WINDECCENSIS
 Wetteravius

Candidior cygnis, Henrice, nive albior ipsa,
 Artibus, ingenio, moribus, eloquio.
 Cum virtus placidis & te circumvolet alis,
 Ingenium poliat casta Minerva tuum:
 Cum tua te pietas, & nescia fallere vita
 Ducat inoffenso sancta per arva pede:
 Quæ tibi plura dabo tanto pro munere dona,
 Quam fertum hoc capiti; quàm digitoq; cyclum?

*Post varios casus, exantlatosq; labores,
Post etiam vitæ dura pericla tuæ;
Accipe virtutisq; tuæ; duriq; laboris
Symbola; quæ nullo sunt peritura die.*

V. PHILIPPUS WEBERUS, IDSTENIANUS
Nassovius.

ECce, Philippe Webere, tui gestamen honoris,
*Quod tibi Castalides jure dedere Deæ.
Annulus in digito micet aureus iste: Minerva
Quem tibi de Pindi misit amata iugo:
Namq; legis sophicos magno molimine libros,
Et conferre soles cum Cicerone manus.
Inde Mathematicas tentas inflare cicutas,
Es bonus in Melicis, es bonus in Medicis.
Ergo habeas, inquam, gestamen honoris: & aurum
Et laurum; hoc tanto munere letus abi.*

VI. HERMANUS BALTHASAR TREISBACENSIS
Haffius.

Hermanne optume, potor Hippocrenes,
*Qui sic diligis unice Camœnas
Doctas, ingenuas, pias Camœnas,
Qui sic diligeris tuis Camœnis
Doctis, ingenuis, piis Camœnis,
Illam quam tibi destino corollam,
Illum quem tibi destino pyropum,
Ars, Candor, pietas, fidesq; sancta,
Nec sublesta dedit; vigorq; celsi
Ingeni; labor excitatus: ardens
Multorum quoq; lectio sophorum.
O durent tibi perpetes honores,
Et durent tibi perpetes amores,*

Et

Et dures tibi perpes usq; & usq;
Hermanne optime, potor Hippocrenes.

VII. HERMANUS RINSCHIUS SUSATENSIS WESTPHALUS.

Qua tibi jam tribuo, Rinschi doctissime,serta,
 Serta ab Apollinea qua tibi sarta manu.

*Illa magistralis sunt pignus & arrha triumphi,
 Et te perpetua laude beare queunt.*

*Qua q; his adjungo pretiosi dona Metalli,
 Pignus amoris erunt, pignus honoris erunt.*

*Maeste age; majoris tibi munus honoris, amoris,
 Relligio, & pietas, & Deus ipse dabunt,*

VIII. PHILIPPUS STIPPIUS RODENAVIENSIS

Hassus.

Militat artis amans, & habent sua castra Camæna,
 Stippi, crede mihi militat artis amans.

Strenuus ut miles Sophia grassaris ad arces,

Inscia corda domas, barbariemq; premis.

Nomine quando alii dicuntur; suntq; Philippi,

Insectantur aquas, & comitantur equos:

Discunt ut somipes petat arduus ætheris auras,

Vtq; imum celeri calce fatiget humum:

Tu philomusus ades; non re, sed voce Philippus,

Et gladio Logices dogmata falsa necas.

Grata hæc militia est, Stippi doctissime, grata est,

Hoc aurum, hanc laurum militia ista dedit:

O cane victor jo! tibi enim victoria parta est,

Versibus & nostris docte Magister Ave.

IX. JACOBUS ERBENIUS DELCKENHEYMENSIS

Rhenanus.

Supplantatorem quamvis te nominis omen

Jacobe, Hebraeo dicitur esse sono:

E

Tu

Tu tamen ingenuus, simplex & candidus audis,
 Moribus, & vitâ testificante tuâ.
 Candida simplicitas, & mens tua conscia recti,
 Pileolum capiti dat, digitoq; cyclum.
 Maeste bonis istis! mens Candida, pectus apertum
 Instituent nomen magnificare tuum.

X. GEORGIUS SCHRODERUS GREBENA-
 viensis Hassius.

ÆMulus fratris veneraris artes;
 Æmulus patris venerare Christum:
 Nulla te turpis stimulat voluptas
 Care Schrodere.

Est pium pectus tibi candidumq;
 Et tibi vita est benè semper acta,
 Gnavus ad seram vigilas cleanthis
 Nocte lucernam.

Debiti merces datur En laboris,
 Aureum cingit diadema crines:
 Gemmifer cingit, teneros & ornat
 Annulus artus.

Ergo te doctæ recinent Camœnæ,
 Te lyram pulsans digitis Apollo,
 Te lyram plusans cytharædus Orpheus
 Tolle ad astra.

Gaudium patri quoq; concitabis,
 Gaudium fratri pariter creabis,
 Teq; virtutis titulo beabis
 Docte Magister.

XI. HIERONYMUS GERHARDI DARMSTATINUS.

UNus præ reliquis niveorvè nigrovè colore,
 Cæruleus recreat lumina nostra color.

*Cernuens cœli color est, ac astra serenat,
 Et decorat radio splendidiore polos.
 Sic tibi quam dono, Gerrharde ô optime, gemmam
 Clarius hos digitos; Ecce, micare facit.
 Pileus iste notat te scandere culmen honoris,
 Libertate frui, nobilitate frui.
 Sic felix Gerrharde, tuo latatus honore
 Spinâs linque aliis, sed tibi carpe rosas.
 Nil juvat in nugis argutos nectere nodos,
 Ipsis in rebus qui sapit, ille sapit.*

XII. BALTHASAR BREIDENSTEIN LIDER-
 bacensis.

*Tyndaridæ fratres, Castor Polluxq, gemelli,
 Equali retinent laude perenne decus.
 Debita si fuerant illis equalia dona,
 Te cum fratre aliquid majus habere deceat.
 Scilicet hoc sertum capiti; digitosq, Smaragdum,
 Dona eadem frater debet habere tuus.*

XIII. JUSTUS HIEN GLEYPERGENSIS
 Nassovius.

*Iustitiam quia Iuste colis; tibi præmia dantur
 Iusta; tuum cingit laurea justa caput.
 Pro justo tibi gemma datur; cyclusq, labore;
 Iustus amor Charitum est, sic tibi justus honor.
 Laurus ut æternos gerit immortalis honores,
 Et semper viridi frondet odora coma:
 Sic vigeas in honore tuo; quem aliquando sequetur,
 Iuste, in sydereo justa corona polo.*

XIV. JOHANNES DUPOLYCUS SALISUFLENSIS
Westphalus.

ANtiquus sermo est; *Medium tenuere beati:*
Sol medius rutilos inter micat ipse Planetas,
In medio virtus semper consistere novit,
Rebus inest mediis & honos, & gratia major
Non benè in extremis, medio tutissimus ibis.

Dupolyce, es medius, medioq; locaris in orbe,
Inq; loco medio magnum & memorabile nomen
Accipis: hanc lauram capiti, digitoq; pyropum.
O benè! sic teneas medium & dicere beatus.

XV. ABRAHAMUS KNEFELIUS MARPUR-
gensis Hassus.

ABrame *Musarum decus,*
Flos verne gratiarum:
Phœbi sacerdos inclyte
Digne osculo Diones:
Germanico cur nomine
Knefelius vocaris?
Cum moribus sis praditus
Cultis venustulisq;
Virtute comptus aureâ
Et elegante vitâ:
Et culta pangas carmina,
Quæ comprobant Poëta,
Pindi^q scandos culmina,
Noctes studens diesq;
Abrame non Knefelius,
Sed belluo librorum,
Sed & magister artium,
In posterum vocator:

Illud Camena flagitant
Et triga gratiarum,
Idemq; Phœbus imperat,
Et exigit Minerva.
Id ordo totus approbat,
Ut laureâ corollâ
Fruaris: hac ut gemmula
Manu in tua nitescat:
Virescat illa laurea
In æviternitatem.
Nitescat illa gemmula,
Felicitate multâ.
Tuos honores deniq;
Benignitas Jehova
De sedibus celestibus
Rectissimè secundet.
Abrame Musarum decus,
Flos verne gratiarum.

XVI.

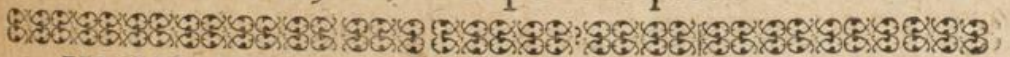
XVI. SAMUEL STEINRUCK CORBAGHIANUS
Waldecus.

Steinruckium vocavi
Vernaculâ loquelâ :
Steinruckium creavi
Autoritate fultus
Deiq; Cæsarîsq;,
Septem artium Magistrum.
Nunc myrteata laurus,
Et laureata myrtus,
Lanuginem capilli
Hinc ambient & illinc.
Donatus ergo lauro

Utatur ac fruatur
Hoc circulo nitente,
Hac gemmulâ virente:
Ubiq; publicetur
Sophicæ Magister artis :
Ubiq; prædicetur
Doctus, pius, modestus,
Ut crescat & virescat,
Vigescat & vegescat,
Genii benignitate,
Tituli beatitate.

XVII. JOHANNES SCHATTENIUS DARMB-
stadinus.

Schatteni, pattium quia ducis nomen ab umbra,
Propterea cupias umbratilis esse magister ?
Nolo : divinæ tum caro in pectore dotes
Id prohibent : veri sume ornamenta magistri,
Cyclum hunc; pileolum hūc; hæc aurea ferta; Magistrum
Talia te facient famâ super æthera notum.
Tu modo vita umbras, ac otia turpia : sic te
Major honos, & major adorea ponè sequetur.

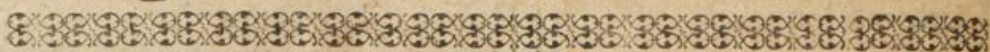

XVIII. WIGANDUS DIEPPELIUS KIRCHAY-
nensis Hassus.

Sicut qui rediit victor truce miles ab hoste,
Publica præconis voce trophæa gerit.
Sic tu, quando redis de victo miles ab hoste,
Fers digitis isthæc aurea dona tuis,
Hanc etiam tyriam necit tibi Musa tiaram,
Implicitura tuas flore deceote comas.

*Dieppeli his donis gaude: tibi fama parata est,
Lausq; per aeternos non peritura dies.*

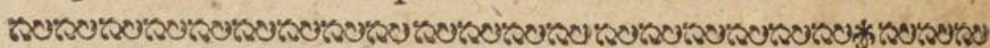
Scinduntur vestes, gemmę franguntur & aurum,
Quam meruit virtus laus, ea sola manet.

IXX. REINHARDUS DERNIUS LEISTERANUS
Heslo-Naslovius.

TU quando ad patrias *Reinharde* reversus es oras,
Et septemgeminâ promotus es arte Magister,
Dic quos sermones; quæ de te verba loquentur
Rustica gens: dicent; non credo: credat Apella
Esse magisterii titulos & nomina nactum,
Istum, qui nobis *Reinhardus Dernius* audit;
Namq; scholæ nostræ non gestat virgea scepra.

Brutum iudicium! quod sis *Reinharde* Magister,
Id docet hæc cathedra, probat annulus illud, & ille
Pileus: hæc affer pago pagiç; colonis
Munera: si tunc non ab iis dicere magister,
Compita per clamabo, per & clamabo plateas,
Rusticus es Corydon mysteria nostra ignoras.
Sis Corydon, quoniam te fors Corydona creavit,
Atq; ultra stabulum sapiens non esse memento.

XX. JOHANNES CHRISTOPHORUS ANGELUS
Darmbstatinus.

Angelus officii nomen benè quadrat in illum
Officii partes qui benè fidus agit.

Angele tu facis hoc: ut Cælo atq; arce fruaris
Angelica; facis hoc; quàm facis ergo benè!
Angelus hac lauro gaudet tuus; angelus auro
Gaudet in aetherio qui famulatur agro.

O sic angelicam perge exhilarare cateruam
 Angele; sic magnâ laude magister eris:
 Sic poteris matremq; tuam, canumq; parentem
 Ducere in Angelicum, non sine laude, thronum.
 Filius exhilarat sapiens matremq;, patremq;,
 Scilicet hæc regis vox Solomonis erat.

XXI. DAVID STOCKHAUSEN LINDANUS
 Hassus.

DAVID cum nuper pro nostro examine stares,
 Mirabar captus ingeniumq; tuum.
 In cathedra stantis mirabar acumen, & idem
 Mirabar lingue verba diserta tue.
 Talis cum fueris sub primo flore iuventæ,
 Sertam è Daphnæe germine frondis habe.
 Chrysolymphumq; fer hanc, sophia quam misit ab hortis
 Musa, videns animi dona beata tui.
 Non cura invidiam: sed contra audentior ito,
 Contemnit Momi laurus odora minas.

XXII. JOHANNES BREIDENSTEIN LIDERBACENSIS.

HUC Breidensteini; dignam virtute corollam
 Accipe; quam studiis dat Charis alma tuis.
 Hoc sertum; hæc laurus multo sudore paratur,
 Ignavumq; manent præmia nulla virum.
 Annulus hic feros tecum durabit in annos,
 Donec erit cælum; Sydera donec erunt.
 Crescit ut oculto sylvestris populus ævo;
 Sic crescet famæ gloria magna tuæ.
 Fac cum fratre tuo concordi pectore vivas,
 Qui modò tecum eadem laurea ferta tulit.
 Tam bona, tam præstans res est concordia fratrum,
 Ut superet Cræsi divitiasq; Midæ.

~~~~~

XXIII. HIERONYMUS PISTORIUS GOARINUS Rhenanus.

Adsis Pistori, frontem decorabere lauro,
 Et virtute tuâ præmia digna feres.
 Annulus hic digitum circumdet; pileus iste
 Cingat honoratum fronde decente caput.
 Nam tunc ingenuæ florent feliciter artes,
 Virtutis studium si comitatur honor.

~~~~~

XXIV. ANTONIUS JUNCKIUS GERAVIANUS.

<p>Optime Juncki En tibi laurum, En tibi gemmam, En tibi nomen Dulce magistri, Quod petiisti, Quod meruisti, Obtinuisti, Auspice Christo, Alite dextro, Omine læto, Quid petis ultra, Nil petis ultra? Hoc petis ultra, Corde manuq; Mente fideq; Sit tua sola, Sit tua tota Philosophia.</p>	<p>Tota sit ore, Tota sit & re, Tota & honore, Tota & amore, Sola fidelis, Sola perennis, Dum tibi vitæ Terminus extat, Dum tibi vitam Fata reservant. Hujus at in te Dulcis honoris, Certior ut sis, Auspice Christo, Alite dextro, Omine læto, En tibi laurum, En tibi gemmam Optime Juncki.</p>
--	--

Ordiris vernantis adhuc lanuginis ævum
 Dum vestit rubeas florida barba genas.
 Hinc tibi Phœbæâ religantur tempora fronde,
 Et cingit digitos lucida gemma tuos.
 Perge, laces patri, doctisq; sophisq; virisq;
 Perge, Henrice, niger, ne vocitè repiger.

XXVII. JOHANNES ANTONIUS MOTERUS
 Darmbstatinus.

HUc Motere movêre: tibi hanc Thymbréus Apollo
 Concedit laurum: hunc rex ætheris ipse pyropum.
 Nunc tibi, nunc tacitam pertentent gaudia mentem,
 Nec tibi tam prudens quisquam persuadeat autor,
 Temere velle scholas, doctosq; relinquere cœtus,
 Degere more feræ, tales nec tangere curas.
 Nofter eris: sunt hic etiam sunt præmia laudi.

XXIX. CASPARUS SCHARPFIUS BORCANUS
 Hassus.

TAndem etiam, tandem Casparus Scharpfius, aptè
 Qui Cornuta potest monstra dolare, venit.
 Vltimus es factus, Caspare, irascere? noli.
 Namq; pares titulos primus & imus habent.
 Æquè cum reliquis cathedram conscendis, & æquè
 Aurea ferta capis, laurea ferta capis.
 Pileus hic æquè tibi convenit, annulus æquè,
 Caspare, æquali laude magister oras.
 Antè appellavit te rustica turba Magistrum,
 Pagana ut gereres virgea sceptrâ Scholæ.
 Postea te legit fidum scholâ nostra ministrum:
 Sic igitur duplici jure magister eris.
 Ne doleas: gratis, gratis admissus es; istum
 Invida pauperies fecit habere locum.

*Forſitan in media poteras ſtatione locari,
Sors & pauperies te niſi deprimerent.
Eſto quod es, Caſpare, libens tamen ultimus eſto,
Æquales laudes primus & imus habent.*

IN GENERE AD OMNES MAGISTROS.

JAmq; adeo donati omnes de more vetuſto,
Exornati omnes lauriq; auriq; coronâ,
Et promoti omnes viginti octoq; Magiſtri,
Plaudite, in aërias ducentes jubila nubes:
Sentiat à vobis afflicta Eccleſia fructus,
Sentiat à vobis res publica privaq; fructus,
Sentiat à vobis Jurisprudencia fructus,
Sentiat à vobis Medica experientia fructus.

Faxit Jheſus, Jheſus faxit & illud, & illud.

Quod ſuper eſt, Cleſſi, docto dic carmine grates.

Cleſſi, pierias animos exculte per artes.

GRATIARUM ACTIO, HABITA

à MAGISTRO HENRICO CLESSIO

Windeccenſi.

EXoriare aliquis cœleſti orator ab axe,
Qui canat eximiæ nobile laudis opus!
Nobile laudis opus dignè Cyllenia proles
Tu cane; nectareo gutture laudis opus!
Digna q; divinæ profer præconia laudis,
Digna q; Principibus carmina funde viris!
Nam mihi quàm preſſis mea Muſa labascat habenis
Novi equidem: heu rauco murmure vena fluit!

F 2

Non

Non mihi se facilem, Phæbus, non turba Novena
 Præstat, nec donis me beat illa sacris.
 Sed quid Mæonidum fallentia numina posco?
 O Triados sanctum tu mihi Flamen ades!
 Ut dignas referam laudes pleno ore Jehovæ,
 Nempe *Rudolphe* tuas, & *Ludovice* tuas!
 Lanicolæ ô igitur nova júbila tollite Musæ!
 Omnis & Aonidum psallite turba Deo:
 Psallite Giesseni cives, juvenesq; senesq;,
 Psallite Virginei turba pudica chori.
 Exulta ô nimium Giessena Academia felix!
 Hac tibi namq; micant aurea secla die.
 Amplius haud posthac depressis vallibus hæres,
 Sed tua Teutonicos fama peragrat agros.
 Antehac signiferi clarebas Martis amore,
 Nunc autem felix Artis honore vires.
 Rusticitatis opus durum perdura colebas,
 Rastraq; tractabas: jam tamen astracolis.
 Charus erat Corydon nimium, charusq; Menalcas,
 Sunt jam delitiæ doctus Apollo tuæ.
 Lanea non segnis quondam quæ fila trahebas,
 Nunc Ariadnæum nobile tæxis opus.
 O fortunatam Giessam, tua si bona nôris
 Inclyta, quæ reparant Cattica scepra tibi!
 Sed tua quid remorans nova jura Academica cantem?
 Jam fas est precibus conciliare Deum

*Deo ter opt.
 Max.*

O Deus, ô superæ regnator & arbiter arcis,
 Omnia qui nutu celsipotente regis.
 O sacra Majestas, ô infinita potestas!
 Cujus figmentum, cujus & ossa sumus.

Quas

Quas tibi pro meritis debemus reddere grates?
 Quæ poterunt laudes dicere verba tuas?
 Nam bonitate tuâ Gieslena Academia floret,
 Florent & cætus hi, bonitate tuâ.
 Servas nos inter tot fluctus totq; tenebras:
 Protegis & contra tetrica monstra Pios.
 Impia cœlesti pepulisti lampade Cingli
 Somnia; Calvinii dogmata vana fugas.
 Quæ, me Christe, fuit facies miseranda tuorum,
 Dum luctu implebant compita quæq; suo!
 Tunc cum Matre Dei visi plorare, Tulerunt,
 Nec scio quò Dominum quò posuere Deum:
 Eja meum Dominum retulere scioq; Maria
 Quò Dominum Christum nunc posuere meum:
 Eja datum, Musis fixas jam cernere sedes,
 Eja datum est tuto ponere castra solo.
 Nam vagus optatam passer sibi repperit ædem,
 Et gratos errans struxit hirundo lares.
 Et velut Halcyones turgent quando æquora pullos
 Brumali excludunt frigore ritè suos:
 Et sicut vernans rosa spinis semper acutis
 Crescit odorifero ornata rubore viret:
 Sic tua fluctifons Ecclesia Christe procellis,
 Sit licet infelix undiq; cincta malis;
 Haud tamen opprimitur; caput inter nubila condens,
 Cùm desævit hyems, ceu rosa verna viret.
 Magne Deus nostrum hoc quòd das illustre Lycæum,
 Laudibus accedit portio magna tuis!
 Quas tibi nunc grates cœli moderator agemus?
 Ah quæ debemus solvere vota tibi?
 Nam tua magnificis meritò præconia summi
 Laudibus implemus Solis utramq; domum.

En tua Majestas meritò rutilantia cœli
 Tecta tenens, pedibus subdita quæq; tenet.
 Semper honos nomenq; tuum, laudesq; manebunt,
 O Deus, ô Superi duxq; paterq; thori.
 Hinc chorus in fantum laudum præconia solvit,
 Hinc sensit vires hostica turba tuas.

*Imperatori
 Rudolpho
 I I. Pio, Fe-
 lici, Semper
 Augusto.*

Outinam Andinas donet mihi Musa Camænas,
 Ut cantem laudes *Dive Rudolphe* tuas!
Dive Rudolphe tuas! ô invictissime Cæsar,
 Quis tua pro meritis inclyta facta canat?
 Qui summas Magni Mundi moderaris habenas,
 Qui tangis gestis sydera clara tuis:
 Quem penes est Legum nunquam violanda potestas:
 Maeste bonis Animi; Corporis aucte bonis!
 O salve Austriacis magnum & venerabile Numen!
 O salve Austriacæ firma columna domus!
 Tecanet æternùm Cattorum serior ætas,
 Te largitorem nostra Lycæa canent:
 Quòd tua Majestas nostris Academica Musis
 Jura dat, & Miseris otia grata facit:
 Et facit, ut nostra hæc vigeant vireantq; Lycæa,
 Gratiâ & Auspiciis Magne *Rudolphe* tuis!
 Magne *Rudolphe* tuis! rumpantur ut ilia Momis,
 Jure Academiæ nostra Lycæa cluunt.
 Quantas, ô igitur tanto pro munere grates
 Nominibus fundet nostra Thalia tuis!
 Vivat Jò Cæsar semper felixq; piusq;,
 Vincat & Imperium Carole Magne tuum!

*Illustrissimo
 Principi ac*

ET tu Cattorum claro de sanguine Princeps,
 Non laudendus eris? nonne canendus eris?|

Hæreo!

Hæreo ! ut ambiguis animus luctatur habenis,
 Utq; paratus is est ; sic putibundus is est.
 Carmine non magno non rectè magna canuntur,
 Authorem dignum resq; stylusq; petunt.
 Ergone deficiam tantarum in pondere rerum,
 Nolit ut hac luctâ currere noster equus ;
 Non ita. Ubi vires defunt, supplere voluntas
 Officium, & magnum vincere robur amat.
 Salve ergo, ô rerum columen sublime tuarum !
 Salve Academiæ, Lux Ludovice, novæ.
 Eja Pater Patriæ salve, salve optime princeps,
 Salve Cattiacæ luxq;, salusq; domus.
 Scilicet illud iter pede jam premis arduus æquo,
 Errat in auratis fama ubi picta rotis.
 Illa etiam Eoo quâ ducit ab æquore currus
 Sol, vel ubi occiduis præcipitatur equis.
 Te latè vehet æternaq; in laude repostum
 Ducet ad æterni fulgida tecta Dei.
 Scilicet hoc virtus variisq; exercita curis
 Sedulitas; illud cura laborq; petunt:
 Cui tu non parcens accedis Cæsaris Aulam,
 Et populo impertis publica jura tuo.
 Salve ergo Aonidum non infima cura sororum,
 A quibus & laudem, & nomina magna trahes.
 Vive agedum Ludovice scholæ Fundator amata,
 Et decus ex pecta, quod dabit illa tibi.
 O fortunatam natam te Principe Giessam,
 O salve Patriæ duxq; Paterq; tuæ.
 O flore, ô salve atq; valet Celsissime Princeps,
 Dum fulgent claro Lunaq; solq; polo.
 Incolumis conjux tibi sit, sint pignora lecti
 Salva; sit ô salvum quod tenet Hassa domus.

Dn. Dn.
 LUDOVICO
 Hassie
 Landgra-
 vio, &c.
 Giessæ
 Academiæ
 Fundatori.

*Illustrissi-
mo Princi-
pi, Dn.
PHILIPPO,
Hassie
Landgra-
vio.*

Sanguine prælustri quoq; tu Generose *Philippe*
Natus, & æquali laude vehendus eris.
Sis quamvis absens, peregrina ad regna profectus;
Te tamen interea nostra Camœna canet.
Nimirum cum Fratre pius discedis amato,
Cæsareæq; intras limina sancta domus.
In laudes socius fraternas, inclyte Princeps,
Fraternumq; decus, Fratre favente, venis.
Ut labor est vobis idem communis; honorum
Præmia vestrorum sic quoq; sint eadem.
Salve; Florebis, famâ super astra ferêris:
Noscère Eois, Hesperiiisq; plagis.

*Illustribus
& Genero-
sissimis Co-
mitibus.*

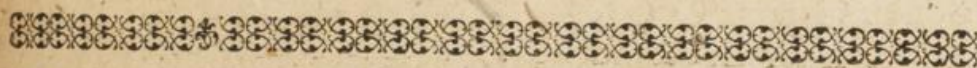
At vos ô Comites Generosâ stirpe creati,
Queis genus & virtus par fuit à superis;
Quàm vellem Andino caneret vos Mantua vate,
Aut quæ Mœonio Smyrna superba viro est;
Me sanè, qui nec Parnassi in culmine somnos
Duxi, nec doctos cui dat Apollo modos;
Ad ténues tanùm res, non sublimia natum
Continet in circo Musa minuta suo.
Tempus erit, cùm vos Musarum scribet alumnus,
Vestra ut clarescant inclyta facta polo.
Nunc tantùm grates pro Adventu & munere tanto
Mente hilari dico: & quo decet ore, cano.
Accipite exili cantatas pectore grates,
Non potis est nobis quæ decet, illa dare.
Det Deus, ut sicut decorastis nostra trophæa
Sic vos exornent sydera clara poli.

*Magnifico
Dn. Rectori*

O salvete novi, salvete ô scepra Lycéi,
Carminè vos minimè prætereunda puto.

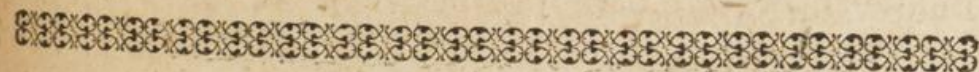
Te

Te mea præ reliquis, Rector clarissime, Musa
 Dotes ob varias carmine grata canit.
 Qui dextrè commissa tenes Academica sceptrâ,
 Et regis Aonium, non sine laude, chorum:
 Quas tibi reddemus tanto pro munere grates:
 Pro candore tuo, proq; favore tuo?
 En modò quem tulimus titulum, nomenq;, gradûq;,
 Magnificâ præstas pro bonitate tuâ.
 Munera sunt nostro per te concessa Brabeutæ
 Inclyta, queis nobis tempora compta virent,
 Te ferimus grato latè super æthera versu,
 Da Deus, ut vigeant mitia sceptrâ Scholæ.

STrenue vir, Catti qui Consiliarius audis
 Principis, & nostras resq; Scholasq; juvas:
 Te quibus eximiis animi virtutibus auctum
 Carminibus, sicut jure merêre, canam?
 Musa obstat: revocatq; pedem Thymbraeus Apollo;
 Scilicet est laudis copia tanta tuæ.
 Nunc igitur grates, quas possum dicere, dico,
 Et precor à Christo mille salutis opes.

*Prefecto
 summo
 Darmstadi-
 no, viro
 strenuo &
 nobilissimo.*

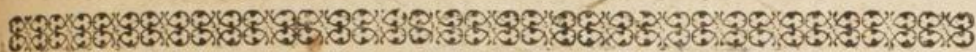
SAlve Pistori, qui Cancellarius audis
 Darmstadii, & patriam voce styloq; juvas:
 Tu quoq; Struppiade titulos & nomina posce,
 Promeritumq; tua sedulitate decus.
 Scilicet, ut quondam divini oracula Phæbi,
 Bis, Roma à patria, quinq; adière viri:

*Amplissi-
 mis Domi-
 nis Cancel-
 larius.*

G

Hoc

Æthereis animos ducentes fontibus omnes,
 Et virtute graves & pietate graves;
 Accipite, ah grato depromptas pectore grates,
 Suppleat & vires mens animusq; meas.

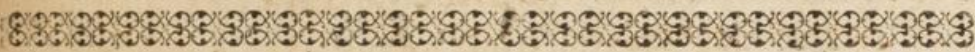

VOs quoq; qui vestros curâ atq; labore iuvatis,
 Fulcitis vestros consiliisq; Duces.

Consiliariis.

Seu Darmstadinæ sis Consiliarius aulæ,
 Principis Imperium consiliisq; iuves.

Cùm desint vires, sit prompta parata voluntas,
 Salvete; in magnis & voluisse fat est.

POne tuos luctus; ferales exue lēssus
 Kitzeli, ô Clariæ potor & altor aquæ.

*Jureconsul-
tis.*

Accipe, quas imo depromo pectore grates,
 Solvere quas Musæ, quas vel Apollo queunt.

*Dn. L. Joh.
Kitzelio.*

Sic tibi sit facilisq; Themis, facilisq; Jehova:
 Felicemq; trahat Candida Parca colum.

Clareq; tu Doctor, quo te nunc carmine laudem?
 Uberibus fovit quem Themis alma suis;

*D. D. Henr.
Nebelkræ.*

Huc Gießam externis Doctor qui allaberis oris,
 Accipe inornatâ carmina dicta Lyrâ.

Vos quoq; Justitiæ mystæ fidiq; Clientes,
 Quos nostræ attraxit splendida Fama Scholæ.

*Peregrinis
Jureconsul-
tis.*

Salvete, & tenues vestro pro munere grates,
 Carminaq; invito sumite scripta Deo.

Salve Nigidi, Doctor Clarissime juris,

*D. D. Petr.
Her. Nigid.*

Grataq; nunc gratæ munera mentis habe.

*Medico.
Dn. D.
Lauten-
bachio.*

TU porro sollers tractare Machaonis artes,
Defunctis superas & referare plagas,
Tempore vir fausto, & longa dignissime vitâ,
Nos ut honorasti, sic tibi cedat honos.

*Philosophis,
Dn. Deca-
no M. Con-
rado Theo-
dorico.*

VOs quoq; concordi studio paribusq; regentes
Consiliis nostræ celsa theatra Scholæ:
Clare Decane, animi syncerum exemplar honesti,
Atq; tui custos lausq; decusq; gregis.
Non levibus metris dicendi humiliq; cothurno,
Si vena uberior fertiliorq; foret.
Officium hoc curæ poscunt, variiq; labores
Insumpti in nostris sæpius officiis.
Verum erit, herois cum mentem adjecero verbis,
Tunc meus & vestrum dicet Apollo decus.

*Dn. Pro-
motori. M.
Casparo
Finckio.*

Oquàm te memorem nostri Promotor honoris,
Nobilitans Sophiam, nobilitansq; Scholam:
Cui propè nunc omnes Sapiencia splendida Gazas
Thesaurusq; omnes donaq; cuncta dedit.
Sed tua te virtus ornabit dextime Præses;
Hac unâ felix & benè dives eris.
Hæc una æternum statuet tibi Nomen in orbe,
Hæc immortalem sola sub astra vehet.

*Dn. M.
Helvico
Græcæ
Hebr. ling.
Profess.*

TE verò *Helvicum*, queis digner honoribus? Uno
Qui geminas linguas ore sonare potes:
Certè, si nostræ par esset gratia linguæ,
Si foret æqualis copia nostra tuæ:

Seu genere illustri, seu nobilitate corusces,
 Sive inquilinus, seu peregrinus ades:
 Æternùm salve, atq; vale: sic semper amica
 Sors tibi fit; semper sic faveatq; Deus.

*Conclusio
 ad. chorum
 Musicum.*

Nunc verò in nostro hoc actu vos quotquot adestis
 Salvete; & si quem carmine p̄tæteri;
 Illum disparibus permulcens vocibus auras
 Dulciter & lepidè Musica grata canet:
 Musica grata Deo; cane grates Musica cunctis,
 Qui voluère novam nunc decorare Scholam.

Hic Musicâ eleganti Actus finitus.

CARMINA SYNCHARISTICA;
 CVM AB ILLVSTRISSIMO ET CELSISSIMO PRINCIPE
 AC DOMINO, DOMINO

LUDOVICO,
HASSIÆ LANTGRAVIO, COMITE
CATTIMELIBOCORUM, DECIORUM, ZIGEN-
HAYNÆ & NIDDÆ, &c. Privilegia Academica Cæsarea
 publicè solenni Actu Scholæ GIESSENÆ
 conferrentur, &c.

M. CHRISTOPHORI HELVICI, HEBRÆO-GRÆCI IN
 nova Academia Professoris.

Salve festa dies, Cattis venerabilis oris,
 Qua nova consurgunt nobis Academica jura.
 Salve festa dies, Cattis venerabilis oris,
 Qua Musa exultant læta, Phœbusq; triumphat.
 Exultate, Deus nobis hac ocia fecit,
 Et cantate, Deus nobis hac ocia fecit.
 Ancipitem quorum tenuit dubitatio mentem,
 Qui tantum sperare boni non hæctenus ausi,
 Exultate, Deus nobis hac ocia fecit.
 Rex Mundi omnipotens, operum mirabilis autor,
 Quas tibi, quas dabimus devoto pectore grates?

Tu

Tu precibus nostris aures adhibere benignas,
 Tu sanctis voluisti equus benedicere coeptis.
 Hinc aeterna tibi resonant praconia laudum,
 Quas nec Eoa tacet regio, nec limes obumbrat
 Hesperiusve, Arabiusve, nec horrida terminat Arctos.
 Eja Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
 Cujus perpetuos clementia durat in annos.
 Ille suos mirabiliter deducere sanctos
 Novit, & optatum fessis ostendere portum.
 Ille suos a pernicie defendere novit,
 Ille suis est praesidium & fortissima turris,
 Ille, suum quicumque sacratum nomen adorant,
 Qui spe confidunt firma, non deserit unquam.
 Eja Deum laudate, Deum facilemque bonumque,
 Cujus perpetuos clementia durat in annos.

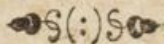
CÆLI VATICINIUM,
 DE NOVA ACADEMIA GIESSENA,
 Ex Oda xv. lib. i. Q. Horatii Flacci; Pastor cum raperet, &c.
 PARODIA.

Priniceps cum peteret caelate Caesaris
 Diploma auxilio providus aureum;
 Illustri Comites addidit Angelos
 LUDVICO, & dedit hac pia
 Cœlumfata: Mea ducis ope ad domum,
 Quod nullo rapiet, Barbarus impetu
 Conjuratus in hanc Sanctam Academiam,
 Doctam Gieslidos & Scholam.
 Hinc o quanta Mihi, quanta Tibi hinc venit
 Laus! o quanta paras munera Catticæ
 Genti! dum paleas spargis agrarias,
 Glumasque & stipulas fugas.
 Omnino Angelico praesidio ferrox
 Temnes Barbariem, dignaque Vatibus
 Insigni auspicio munera divides:
 Omnino Aonisin suas
 Sedes, & Clario domat a prasuli
 Donabis, Sophiamque & celebrem loqui

Euterpen, super hac Divus ad atheris
 Olim transferis domos.
 Hic Ludviciaden eximium tua
 Gentis, quin & Avi pectora conspicias.
 Laudant Magnanimi te Witebergicus
 Brennusque & Tecius potens
 Armis, seu populos tendat ad extimos
 Non Heros minimus, Fatidicos quoque
 Noctes: ecce cupit te celebrare mox
 Vates Vate disertior,
 Quem Tu, CÆSAR uti laudis adoret
 Dignum Virgilii lauricomum caput,
 Pralustri aspicias lumine blandior,
 Id quod pollicitus Bonis.
 Opportuna diem proferet HASSIÆ
 Patronisque Soli messis amabilis.
 Post multas hiemes tollet Olympicus
 Orbis Hassiacum genus.

M. Conradus Bachmannus, Histor. & Poët. Professor.

FINIS.

On

ACTUS A

M. C.

F.

LOGICES

CUS

E MODO

Antiquorum

omni

VII HONES

CENTIBUS

Anno M

VINE ACC

JACOBI D

GI

imprimbat